

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Jutasi & Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Szalay Péter ügyvéd) által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a személyesen eljárt (I.r. alperes neve, címe) I. rendű, a dr. Wéber Judit (címe) ügyvéd által képviselt (II.r. alperes neve, címe) II. rendű, a dr. Stock Richárd jogtanácsos által képviselt (III.r. alperes neve, címe) III. rendű és a dr. Huszák Balázs jogtanácsos által képviselt (IV. r. alperes neve, címe) IV. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. május 18-án kelt 65.P.22.561/2010/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III. és a IV. rendű alpereseknek személyenként 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 72.000 (hetvenkettőezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

..., az ... -i önkormányzati képviselője ...-én sajtótájékoztatón jelentette be, hogy büntető feljelentést tesznek három, a ...-i polgármester által kötött szerződés miatt, amely szerződéseket a fővárosi ...-ügyekhez hasonlította.

A sajtótájékoztató elhangzottak széles körben megjelentek a hazai médiában. A felperes az őt érintő közlések miatt helyreigazítást kért az alperesi szerkesztőségektől kifogásolva azt a valótlan híresztelést, miszerint kommunikációs marketing tevékenységre kötött szerződést a ... polgármester az ...-vel.

Az alperesek a kért helyreigazítást nem tették közzé, így a felperes kereseti kérelmében olyan tartalmú helyreigazítás közlésére kérte kötelezni őket, amelyből

megállapítható, hogy a sajtótájékoztatón elhangzottakról szóló tudósításban az ...-t érintően valótlan állítás szerepel.

Az I. rendű alperes az eljárás megszüntetését kérte arra hivatkozással, hogy a kérelemnek eleget tett, közölte a helyreigazítást.

A II. rendű alperes a kereset teljesítését nem ellenezte.

A III. rendű alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte annak időelőttiségére hivatkozással, érdemben pedig előadta, hogy a híradás nem a sérelmezett kitételre volt kihegyezve, hanem arra, hogy szükségtelen pénzköltést jelentett az említett ügylet.

A IV. rendű alperes valóságbizonyítást ajánlott fel és csatolta a szerződést, valamint különféle szakirodalmi álláspontokat annak igazolására, hogy a marketing tevékenység, amire a megállapodás létrejött, magába foglalja a kommunikációs tevékenységet is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a II. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... internetes portálon ...-én „...” címmel megjelent cikkel azonos helyen és betűszedéssel az ítélet jogerőre emelkedésétől 8 napon belül tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás: Lapunk ...-i számában „...” címmel megjelent írásunkban, valótlanul híreszteltük, hogy kommunikációs marketing tevékenységre kötött szerződést az ...-vel ... polgármestere.” Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a felperes III., IV. rendű alperesekkel szemben előterjesztett keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg a III. rendű alperesnek 30.000 forint, a IV. rendű alperesnek szintén 30.000 forint perköltséget 15 napon belül, és a Magyar Államnak külön felhívásra 54.000 forint eljárási illetéket.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 forint perköltséget és az államnak külön felhívásra 27.000 forint eljárási illetéket, míg a II. rendű alperest arra kötelezte, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 2.700 forint eljárási illetéket.

Megállapította, hogy a II. rendű alperes közzétételi kötelezettségét rögzítő ítéleti rendelkezés előzetesen végrehajtható.

Az ítélet indokolásában hivatkozott a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó anyagi jogi és eljárásjogi szabályokra, a Pp. 342. § (1) bekezdésére, a 343. § (2) bekezdésére, a Ptk. 79. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 164. § (1) bekezdésére és a Legfelsőbb Bíróság PK. 14. és 15. számú állásfoglalásaira. Kiemelte, hogy a keresetnek csak a II. rendű alperes vonatkozásában és csak az elismerésre tekintettel adott helyt, mert megítélése szerint a felperes olyan közlés helyreigazítását kérte, ami személye, társadalmi megítélése szempontjából lényegtelen és ami alappal akkor sem sérelmezhető, ha objektíve valótlan. A PK. 12. számú állásfoglalására utalással rögzítette, hogy a szöveg egészének tartalmi elemzésével arra az álláspontra jutott, hogy a felperes személyének megítélése szempontjából lényegtelen az, hogy mire is szerződött, a szolgáltatása elnevezését tekintve pedig irreleváns, hogy konkrétan kommunikációs szolgáltatást nyújtott-e, kommunikációs tevékenységben tevőlegesen részt vett-e vagy csak segítette azt.

Annak pontatlan megjelölése, hogy a felperes marketing tevékenysége nem azonos a kommunikációs tevékenység végzésével nem eredményezi azt, hogy a felperes tevékenységéről az olvasók nem kapnak hiteles képet, mert ez a körülmény az ő szerepét illetően nem lényeges a sajtótájékoztatón feltárni kívánt és feljelentésben szereplő jogsértő cselekmények megtörténtében.

Az elsőfokú bíróság a felperes igényét a peren kívüli eljárásban elismerő, de erről a felperest nem tájékoztató I. rendű alperessel szembeni költségigényt alaposnak találta a Pp. 80. § (2) bekezdésére utalással. A II. rendű alperes terhére az elismerésére tekintettel mérsékelt eljárási illetéket állapított meg és a Pp. 231. § d) pontja alapján rendelkezett az előzetes végrehajthatóságról.

A III-IV. rendű pernyertes alperesek vonatkozásában a perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérte arra hivatkozással, hogy a III. és IV. rendű alperesek vonatkozásában a kereset elutasításakor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor lényegtelen kérdésnek tekintette azt, hogy az alperesek egyenlőségelet tettek a ... és az ... szerződéseinek közé azzal, hogy mindkét megállapodást marketing tevékenység ellátásáról szóló megállapodásként tüntették fel.

A PK. 12. számú állásfoglalására hivatkozva rámutatott arra, hogy a cikkek teljes tartalma rendkívül hátrányos következtetések levonására ad alapot, társaságukat nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés bűncselekményével hozzák összefüggésbe azáltal, hogy a ... botránnal vonnak párhuzamot azonügylettel összefüggésben, amelyben - állításuk szerint - ... polgármestere kommunikációs és marketing tevékenységre kötött szerződést, ami ugyanazon feladatok ellátására született, mint a ...-vel kötött megállapodás.

A marketing kommunikációs feladatok elvégzése az az elem, amely a két szerződést elkülöníti, ezért a két társaság által kötött szerződés közé „egyenlőségjel” nem tehető és az ügy a ... botránnal párhuzamban nem állítható. Mindezek alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását a fellebbezéssel érintett körben.

A III. és IV. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően csak a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül.

A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont következtetésével és az így meghozott döntésével egyetértett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdésének megfelelően helybenhagyta annak helyes indokai alapján.

A Fővárosi Ítéltábla a következőkre alapította döntését.

A sajtószabadság olyan kiemelt fontosságú alapjog, amely megnyilvánul abban is, hogy azt az Alkotmány is elismeri és védeni rendeli a 61. § (2) bekezdésében.

A sajtóról szóló 1986. évi II. törvény és az Alkotmány rendelkezése alapján mindenkinek joga van arra, hogy nézeteit a sajtó útján közölje, kifejtthesse, azonban a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével.

A sajtó feladata a széleskörű tájékoztatás, amelynek során való tényeket kell ismertetnie és a közleményeket úgy kell megfogalmazni, hogy azok ne eredményezzék a valóság meghamisítását.

A felperes perbeli igényét a Ptk. 79. § (1) bekezdésére alapította, amelynek rendelkezése szerint ha valakiről napilap valótlan tényt közöl, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel, követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények.

A Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalása értelmében a sajtóközlemény vitatott tényállításainak valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani.

Ki kell emelni azt is, hogy a sajtó felelőssége fennáll a mástól szerzett információk, közlések valóságtartalmáért is.

A PK. 12. számú állásfoglalásának megfelelően a jogsértés elbírálásánál a szövegkörnyezetet és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részeket is figyelembe kell venni. Ha a közlemény a maga egészében és összefüggéseiben megfelel a valóságnak, ez esetben egyes - az egészhez képest lényegtelen - részlet nem szolgálhat alapul helyreigazításra. A közvélemény tájékoztatása szempontjából nem jelentős, a helyreigazítást kérő személyiségének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések ugyanis nem értékelhetők a közlemény egyéb részeitől függetlenül. Ez következik a sajtó-helyreigazítás társadalmi rendeltetésének helyes értelmezéséből. A felperes által sérelmezett cikkek a ... önkormányzati képviselő sajtótájékoztatóján elhangzottakról számoltak be, arról, hogy a nyilatkozó a felperes és egy másik gazdasági társaság, valamint a polgármester által kötött szerződést a ... botrányhoz hasonlította, hogy a kistérségi társulás vezetője milyen megállapodást kötött és a képviselő szerint erős a gyanú a nagy vagyoni hátrányt okozó vagyonkezelési kötelezettségszegésre, a hűtlen vagy hanyag kezelésre az általa megjelölt szerződések esetén, valamint, hogy kifogásolta a megállapodások tartalmának egyezőségét, az azonos elérhetőséget és tulajdonosi kört.

A felperes azonban keresetében - és azt megelőző helyreigazítási kérelmében is - nem azt sérelmezte, hogy az általa kifogásolt cikkek a közöltek miatt milyen hamis látszatot keltettek a felperesre vonatkozóan, hanem csak annak valótlanosságát, hogy a ... polgármesterrel nem kommunikációs-marketing tevékenységre kötött szerződést.

A csatolt ...-i megbízási szerződés a felperes állítása szerint nem kommunikációs-marketing, hanem kizárólag marketing tevékenységre jött létre.

A Fővárosi Ítéltábla a becsatolt szerződések és a cikkek tartalmát vizsgálva - egyetértve az elsőfokú bírósággal - arra az álláspontra jutott, hogy az alperesi

cikkek egészét, lényegi tartalmát, mondanivalóját tekintve - különösen azt értékelve, hogy azok az átlagolvasók számára milyen jelentéstartalommal bírnak - a szerződés megnevezése, minősítése olyan lényegtelen, a felperes személyének megítélése szempontjából irreleváns, olyan közömbös részlet, ami a sajtó-helyreigazítás elrendelésére nem ad alapot.

A másodfokú bíróság utal arra is, hogy a konkrét megállapodás tartalmának megítélése, a szerződési feltételek értelmezése egyébként sem képezheti jelen peres eljárás tárgyát.

A Fővárosi Ítéltábla az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a, valamint a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a III. és IV. rendű alperesi jogi képviselőnek járó fellebbezési költség, valamint az államnak járó fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2010. november 16.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kurucz Zsuzsánna s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő